No. 2301 Zaterdag 11 Februari 1928. 45ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag. Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— bij vooruitbetaling.

Bureau van dit blad: Pastorie Otrabanda
Administratie: St. Thomas-college.
DRUKKER. B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 10 cts.

De Curaçaosche Begrooting in de Tweede Kamer.

MEMORIE VAN ANTWOORD.

Algemeene beschouwingen.

Ook den ondergeteekende strekt tot groote voldoening het feit, dat ten aanzien van Curaçao voor het eerst na vele jaren eene begrooting is kunnen worden samengesteld, waarbij op eene Rijksbijdrage tot het sluitend maken daarvan niet behoefde te worden gerekend. De ondergeteekende hoopt met de Kamer, dat het evenwicht in de begrooting ook verder behouden zal blijven, als gevolg waarvan de bemoeiingen van den Nederlandschen wetgever met het financieel beheer van het gewest zooveel mogelijk zullen kunnen worden beperkt en de regeling van de inwendige aangelegenheden in hoofdzaak aan de plaatselijke organen zal kunnen worden overgelaten, zulks in overeenstemming met het beginsel van artikel 61 der herziene Grondwet.

Nochthans kunnen ook bij een sluitende koloniale begrooting overwegingen van geldelijken, politieken of moreelen aard ingrijpen in het begrootingsbeleid voor het Opperbestuur tot plicht maken.

Met zeer vele leden betreurt de ondergeteekende het dat, ofschoon geen Rijksbijdrage wordt verwacht, de begrooting voor 1928 voor vaststelling bij de wet in aanmerking moet komen.

Ten deze doet zich echter juist een uitzonderingsgeval voor, als waarop hiervóór werd gedoeld, zoodat de ondergeteekende, hoe ongaarne ook, zich verplicht heeft gezien om, overeenkomstig het bepaalde bij art. 104, 2°, van het Regeeringsreglement, te bevorderen, dat medewerking van den Nederlandschen wetgever voor de vaststelling van de begrooting werd ingeroepen. Het streven van den ondergeteekende is daarbij geweest om zooveel mogelijk met de zienswijze van den Kolonialen Raad rekening te houden, eene omstandigheid, die, tot zijn genoegen, in het Voorloopig Verslag niet onopgemerkt is gebleven. Hij moge het vertrouwen uitspreken, dat hetgeen hieronder wordt medegedeeld ten aanzien van den loop van zaken betreffende de reorganisatie van de politie, den indruk zal uitwisschen, dat te dien opzichte bij de Regeering niet zou hebben voorgezeten het streven tot het vinden van een oplossing der gerezen moeilijkheden in gemeen overleg met den Raad.

Dat voor het onthouden van de vereischte Koninklijke goedkeuring aan deze begrooting wel zeer ernstige redenen moeten hebben bestaan, zooals verscheidene leden hebben verondersteld, is juist. Met leedwezen vernam de ondergeteekende, dat de uiteenzetting van die redenen in de Memorie van Toelichting die leden blijkbaar niet heeft vermogen te bevredigen. Hij vertrouwt echter, dat hetgeen hieronder nader wordt aangevoerd, hun aanleiding zal geven om hun voorbehoud ten opzichte van de goedkeuring der onderhavige begrooting prijs te geven.

Bij de zeer ernstige overweging van de vraag, of de begrooting voor 1928 zooals deze voorloopig was vastgesteld, als definitieve zou mogen worden aanvaard, bleek den ondergeteekende al dadelijk, dat daartegen een onoverkomelijk beletsel vormden de in 's Landvoogds ontwerp voor die begrooting, bij amendementen van den Kolonialen Raad, aangebrachte wijzigingen, de strekking hebbende om de uitvoering tegen te gaan van het voornemen om den politiedienst in het gewest aan het garnizoen op te dragen.

Zooals bij de behandeling in de Staten-Generaal van de begrooting voor het loopende dienstjaar is gebleken, achtte het Opperbestuur niet alleen om financieele redenen, maar ook om redenen van nationalen, zelfs, in verband met de plaats, die Willemstad in het wereldverkeer thans inneemt, van internationalen aard, het geboden om zoo spoedig mogelijk tot eene reorganisatie van de politie op voormelden voet over te gaan.

Met dit standpunt heeft de Kamer zich in de Vergadering van 11 Mei jl. vereenigd, nadat de ondergeteekende de toezegging had gedaan om geen maatregelen te zullen nemen en geen uitvoering aan de desbetreffende begrootingsposten te zullen geven vóórdat het overleg met den Kolonialen Raad zou zijn afgeloopen.

Zooals hieronder blijken zal, heeft de Koloniale Raad dat overleg ontijdig afgebroken.

Daarna stond voor den ondergeteekende geen andere weg open, dan doorgaan op den ingeslagen weg, vasthouden aan zijn in beginsel door den Nederlandschen begrootingswetgever aanvaard standpunt. Uit dien hoofde was het voor hem onmogelijk zijne medewerking te verleenen tot aanvaarding van de voorloopig vastgestelde begrooting voor 1928, welke de invoering der politie-hervorming ondoenlijk maakte.

Deze opvatting liet den ondergeteekende geen andere keuze dan te bevorderen, dat de Nederlandsche begrootingswetgever zou moeten oordeelen over de vaststelling in definitieven vorm van de *geheele* Curaçaosche begrooting voor het volgende jaar. Bij dien stand van zaken lag het voor de hand, dat gebruik werd gemaakt van de gelegenheid om het oordeel van dien wetgever mede in te roepen nopens enkele andere onderdeelen van de begrooting, waaromtrent verschil van gevoelen tusschen den Landvoogd en den Kolonialen Raad was gerezen, — posten, die, ware het niet, dat de begrooting uit anderen hoofde voor vaststelling door dien wetgever moest worden aangewezen, vermoedelijk noch elk op zich zelf, noch te zamen, daartoe aanleiding zouden hebben gegeven. Aangezien, wat dit laatste betreft, tusschen die leden en den ondergeteekende geen verschil van gevoelen bestaat, meent hij zich ontslagen te mogen achten in te gaan op de ter zake in het Verslag geleverde beschouwingen, waarmede hij zich overigens grootendeels kan vereenigen.

Zooals reeds gezegd, was het verschil van inzicht over de reorganisatie der politie de aanleiding, welke het Opperbestuur heeft bewogen om de voorloopig vastgestelde begrooting niet goed te keuren.

Dat verschil van inzicht was inderdaad zeer groot. Tegenover de geheel afwijzende houding van den Kolonialen Raad stond de overtuiging van den Gouverneur, van diens vervanger gedurende zijn verlof naar Nederland en van den ondergeteekende, dat op de dezerzijds voorgestane wijze aan Curaçao de best mogelijke oplossing van het politievraagstuk werd geboden. Het protest van den Kolonialen Raad bij de Tweede Kamer en bij de Eerste Kamer der Staten-Generaal was den ondergeteekende reeds bekend uit de notulen van dien Raad omtrent de zitting van 29 Juni 1927; het werd gelijktijdig behandeld met het aldaar mede afgedrukte adres aan Hare Majesteit de Koningin, dat onder dagteekening van 29 Juni jl. met het daarbij tevens gepubliceerde adres aan den ondergeteekende hier werd ontvangen op 22 Juli d. a. v.

De ondergeteekende heeft den heer STATIUS MULLER, aan wien de Raad, blijkens zijn ter zelfder plaatse openbaar gemaakt schrijven, de verdediging van zijn standpunt ten deze had toevertrouwd, gaarne en meermalen ontvangen. Deze besprekingen hadden ten gevolge, dat de zooeven genoemde vertrouwensman op 22 Augustus jl. eene nota inzond, waarin hij enkele voorstellen belichaamde, zijns inziens geschikt om als grondslag voor nader overleg met den Kolonialen Raad te dienen. Deze nota is met de eerst-vertrekkende mail, die van 9 September jl., in afschrift aan den waarnemend Gouverneur toegezonden, met verzoek nader onderzoek met den Kolonialen Raad aan de hand van die nota te willen openen.

Had de ondergeteekende zich gevleid met de verwachting, dat de Raad bereid zou zijn aan dit overleg mede te werken en aldus mogelijk te maken, dat de beoogde hervorming bij Koloniale verordening zou worden bevestigd, tot zijne groote teleurstelling ontving hij van den waarnemend-Gouverneur op 21 September d.a.v. — dat is juist één week voordat evenbedoelde nota op Curaçao kon zijn ontvangen — het telegrafisch bericht, dat de Koloniale Raad den vorigen avond de ontwerp-verordening betreffende de militaire politie met algemeene stemmen had verworpen. Zoo moest dan, als gevolg van dit in geprikkelde stemming uitgebrachte votum, waar hij de Raad zelfs niet de met dezelfde mail van 9 September jl. verzonden berichten van zijn vertrouwensman, den heer STATIUS MULLER, omtrent het geen hij verricht had, heeft willen afwachten, dezerzijds worden overwogen, welke beslissing door het Opperbestuur diende te worden genomen.

Die beslissing mocht, zooals reeds werd gezegd, geene andere zijn dan om op den ingeslagen weg voort te gaan. Kort na het telegram van 21 September jl. gewerd den ondergeteekende eveneens telegrafisch bericht van den waarnemend-Gouverneur, dat de nota van den heer STATIUS MULLER hem niet van gedachten had doen veranderen en dat de invoering, zoo snel mogelijk, van de nieuwe politie-organisatie in Curaçao om de huidige zeer abnormale omstandigheden ernstig geboden was. De heer SCHOTBORGH achtte zich verplicht er op aan te dringen, dat eene regeling bij Koninklijk besluit spoedig tot stand mocht worden gebracht. Aldus is dan ook geschied; het desbetreffend Koninklijk besluit is onder dagteekening van 21 November 1927, no. 34, tot stand gekomen. Dit besluit heeft denzelfden inhoud als de in Curaçao ontworpen, door den Kolonialen Raad afgestemde verordening, behoudens dat het intitulé en de considerans meer nauwkeurig de strekking van den beoogden maatregel weergeven en dat als laatste artikel eene bepaling is opgenomen, krachtens welke wijziging der bepalingen van het besluit bij koloniale verordening mogelijk wordt.

Naar aanleiding van een verzoek, door het Lid der Kamer, den heer BIJLEVELD, gedaan bij de behandeling van het XIe Hoofdstuk der Staatsbegrooting voor 1928 (*Handelingen*, bl. 1279), wordt een afdruk van het Koninklijk besluit als bijlage aan deze Memorie toegevoegd.

De ondergeteekende vertrouwt, dat uit het vorenstaande voldoende duidelijk zal blijken, hoeveel moeite hij zich gegeven heeft om langs den weg van werkelijk overleg tot overeenstemming met den Kolonialen Raad te geraken. In de gegeven omstandigheden is thans voor het doen van concessies door den ondergeteekende geen grond. De praktijk moet nu maar uitwijzen, in hoeverre de opdracht van bevoegdheden aan den commandant der troepen te ruim is genomen of andere bezwaren zich zullen doen gelden. Juist met het oog hierop heeft het zoo juist bedoelde slotartikel van het besluit bijzondere beteekenis.

Aan het vorenstaande moge nog worden toegevoegd, dat het den ondergeteekende niet wenschelijk voorkomt om binnen een zoo klein ressort als Curaçao de uitoefening van den politiedienst aan twee korpsen, een militair en een burgerlijk, op te dragen. Van een burgerlijk politiekorps, hoe goed ook gerecruteerd, verwacht hij minder nuttig effect, omdat te weinig wisseling van personeel kan plaats vinden, terwijl bovendien in een civiel korps de tucht altijd minder goed verzekerd is dan in een militair korps. Daarenboven zal het inkomen in natura en in soldij en toelagen, ongeveer gelijk staan met de bezoldiging, welke hier te lande aan burger-politiebeambten pleegt te worden toegelegd. Er zou zeer belangrijk meer noodig zijn — het geven van cijfers is bezwaarlijk uitvoerbaar — om goed Nederlandsch burger-politiepersoneel het tot overgaan in Curaçaoschen politiedienst te bewegen.

Voorts heeft de ondergeteekende aan zijn ambtgenoot van Oorlog verzocht om mogelijk te maken, dat voor uitzending naar Curaçao van officieren om bij de troepen aldaar leiding te geven, bij voorkeur te bestemmen officieren van de Landmacht, die — onverminderd de primaire eischen van geschiktheid in algemeenen zin, waarbij vooral valt te denken aan flinkheid, gepaard met tact en zelfbeheersching — met gunstig gevolg de studie in rechtsgeleerde vakken aan de Universiteit te Amsterdam hebben gevolgd en daarna eenigen tijd, bijvoorbeeld ten minste een jaar, bij den militairen politiedienst hier te lande zullen zijn werkzaam geweest. Zoodanige ook juridisch geschoolde leiding is van groot belang voor behoorlijke uitoefening van den politiedienst in het algemeen en voor de opleiding van het personeel, alsook voor de militaire rechtspraak, in het bijzonder.

De ondergeteekende kan zich niet verklaren, hoe sommige leden zich ernstig bezwaard gevoelden over de getroffen regeling, omdat de kosten van de militaire politie voor een deel op Curaçao worden afgewenteld, hoewel art. 99 van het Regeeringsreglement bepaalt, dat de kosten van de Rijkszee- en landmacht ten laste van 's Rijks schatkist komen. Zooals uit deze bepaling duidelijk blijkt, is hier toch alleen sprake van de bescherming der kolonie. Nu het mogelijk blijkt, de troepen zoodanig te organiseeren, dat zij nevens die taak de gewone politiewerkzaamheden kunnen verrichten, die toch in de eerste plaats in het belang van Curaçao zelf zijn, schijnt het alleszins billijk het gewest in de kosten der troepen te doen bijdragen.

Ook is het den ondergeteekende niet duidelijk, waarop steunt de klacht van verscheidene leden, dat door de Regeering in het algemeen veel te weinig met de autonomie van Curaçao rekening wordt gehouden en dat te veel van uit de departementale bureaux wordt geregeld. De reorganisatie der politie heeft toch niet plaats gehad tegen eene beslissing van den Curaçaoschen wetgever in, waar slechts de Koloniale Raad eene ontworpen verordening van den Gouverneur heeft verworpen en de Landvoogd zijn afwijkend standpunt bleef innemen. De Curaçaosche wetgever — Gouverneur en Koloniale Raad — was dus niet tot overeenstemming gekomen en alleen het Opperbestuur kon daarop de beslissing geven.

Zooals in het vorenstaande verder blijkt, heeft de ondergeteekende, na ampel overleg met den Gouverneur, gedaan wat mogelijk was om ingrijpen van de zijde van het Opperbestuur te voorkomen. Noch hij, noch de Gouverneur, noch de waarnemend Gouverneur, heeft tegenover den Kolonialen Raad eenige gevoeligheid getoond omtrent diens ten deze ingenomen standpunt. Van deze zijde is de behandeling van de politieorganisatie zuiver zakelijk geschied.

De besprekingen, door den ondergeteekende in den vorigen zomer gehouden met betrekking tot de zaken, die op Curaçao behoefte hebben aan een zéér spoedige voorziening, hebben er toe geleid, dat in de eerste plaats met alle beschikbare krachten en hulpmiddelen zal worden doorgewerkt aan de totstandkoming van de waterleiding en de verbetering van de havenwerken, de laatste met inbegrip van de verbreeding van den haveningang en van de outilleering der aangrenzende terreinen, o.a. door uitbreiding der kaderuimte en door aanleg van steigers en opslagplaatsen. Daarnaast zal de verbetering van het wegennet krachtig worden voortgezet. Wat den woningnood aangaat, achtte de Gouverneur maatregelen van Regeeringswege niet dadelijk noodzakelijk, aangezien te verwachten is, dat door den woningbouw, die van particuliere zijde en met name door de Curaçaosche Petroleum Industrie Maatschappij plaats heeft, binnen korten tijd een betere toestand zal worden geschapen. Voorts zal spoed worden betracht met de voorbereiding van de invoering van eigen aangifte voor en ambtshalve aanslag in de inkomstenbelasting, alsmede met het ontwerpen van een nieuwe salarisregeling voor de landsdienaren. Naast de genoemde maatregelen, die vooral het hoofdeiland betreffen, zal bijzondere aandacht worden gewijd aan Aruba, waarop het oog is gevallen voor de vestiging van groote nieuwe en de uitbreiding van bestaande industrieele bedrijven. Ten einde namelijk te voorkomen, dat zich aldaar hetzelfde zou voordoen als op Curaçao, waar men door de snelle ontwikkeling eenigszins is overvallen en daardoor in de noodzakelijkheid is gekomen om langen tijd achter de omstandigheden aan te loopen, zou de Gouverneur onmiddellijk na zijn terugkeer plannen voorbereiden en indienen, ten einde op Aruba tijdig gereed te zijn voor de te verwachten uitbreiding op sociaal en economisch gebied.

Behalve het ter griffie van de Kamer nedergelegde, in een afzonderlijken band samengebonden, bijgewerkte exemplaar van de voorloopige begrooting en van de dienaangaande vanwege den Kolonialen Raad gedrukte stukken, waarvan melding wordt gemaakt aan het slot van de Memorie van Toelichting, worden de Curaçaosche begrootingsbescheiden, naar gelang zij hier te lande worden ontvangen, volgens eene sedert geruimen tijd geldende afspraak met de griffie der Kamer, in tienvoud aan haar toegezonden. Uit dien voorraad kunnen exemplaren ter beschikking worden gesteld ook van de leden der begrootingscommissie.

Ter voldoening aan het daartoe kenbaar gemaakte verlangen wordt als bijlage aan deze Memorie toegevoegd een afschrift van den brief van Minister DE GRAAF aan den Gouverneur van 17 Juni 1925, 10de Afdeeling, n° 13/188), handelende over algemeene beginselen van het begroo-

HOLLANDSCHE BANK VOOR WEST-INDIË.

Kapitaal: fl 5.000.000.-
Geplaatst en Volgestort fl 1.000.000.-

HOOFDKANTOOR: AMSTERDAM. BIJKANTOOR: CARACAS (Venezuela).
BIJKANTOOR CURAÇAO.

Neemt Gelden à Déposito. Opent Spaar-Rekeningen.
Opent Rekeningen-Courant met Rente-Vergoeding.
In- & Verkoop van Buitenlandsche Wissels & Vreemd Geld
Bezorgt Telegrafische Uitbetalingen.
Credietbrieven & Reiswissels American Express Company.
Verstrekt Credieten aan den Handel.
Uitvoering van Effecten-Orders. Verzilvering van Coupons.

BEHANDELING VAN ALLE BANKZAKEN.

CORRESPONDENTEN IN ALLE VOORNAME PLAATSEN DER WERELD.

Vertegenw. te New York: NATIONAL BANK OF COMMERCE IN N.Y.
NATIONAL CITY BANK OF NEW YORK
INTERNATIONAL ACCEPTANCE BANK INC.
te London: NATIONAL PROVINCIAL BANK LTD.
te Parijs: SOCIÉTÉ GÉNÉRALE POUR FAVORISER ETC.

tingsbeleid in Curaçao, welke brief in de vergadering van den Koloniaien Raad van 18 Januari 1926 in beschouwing werd genomen.

Positie van den Gouverneur.

De berichten, uit Curaçao overgekomen omtrent ernstige verzwakking van de positie van den tegenwoordigen Gouverneur hebben ook den ondergeteekende bereikt, die natuurlijk niet heeft nagelaten daarnaar een ernstig onderzoek in te stellen. Het is hem daarbij gebleken, dat voor die berichten in elk bijzonder geval een schijn van grond aanwezig was, maar dat deze even zoovele malen had gediend als uitgangspunt voor eene wijze van voorstellen, die met de werkelijkheid te eenenmale in strijd was. De ondergeteekende heeft in die berichten dan ook geen aanleiding kunnen vinden om den Gouverneur te wijzen op iets anders dan op de wenschelijkheid, bij al zijn gedragingen de grootste voorzichtigheid in acht te nemen.

Te eerder heeft de ondergeteekende gemeend de vrijheid te mogen vinden mede te werken tot handhaving van den Gouverneur in zijn huidige positie, nu hem bij de verschillende gehouden besprekingen is gebleken, dat gebrek aan voortvarendheid dien bewindsman niet mag worden verweten, en dat de langzame gang van verschillende zaken steeds aan de ongunstige omstandigheden, vooral aan gebrek aan voldoende personeel, is te wijten geweest. Neemt de ondergeteekende derhalve gaarne de woorden terug, door hem in dit verband bij de behandeling der Curaçaosche begrooting voor het loopende jaar gesproken, hij kan ook geen aanleiding vinden om den Gouverneur een verwijt te maken over zijne uitlatingen hier te lande over de schoolquaestie, aangezien voor die uitlatingen eenige, zij het ook niet volkomen juist begrepen aanleiding bestond. De bewering in sommige, in politieken zin aan den Gouverneur geestverwante organen, dat hij „het vertrouwen, dat men in een bewindsman te stellen heeft, voor eens en altijd verspeeld heeft, bij alle partijen" en dat hij „voor Curaçao „heeft afgedaan" kan de ondergeteekende dan ook in het geheel niet onderschrijven, overtuigd als hij is, dat de Gouverneur zijne taak met opgewektheid en toewijding weder heeft opgevat en voor Curaçao, met welks toestanden hij thans door en door bekend is, nog veel goeds zal kunnen tot stand brengen. Het feit, dat de Koloniale Raad zich in korten tijd tweemaal over het hoofd van den Gouverneur tot de Kroon, de Staten-Generaal en den ondergeteekende heeft gewend, wordt, wat het politievraagstuk betreft, elders in deze Memorie van Antwoord uitvoerig toegelicht en in beschouwing genomen, terwijl het, wat het zoogenaamde urgentie-programma aangaat, niet anders dan als geheel ongemotiveerd mag worden aangeduid.

(*Wordt vervolgd.*)

Koloniale Raad.

Zitting op Maandag, den 13n. Februari 1928 des avonds te 8 uur.

Te behandelen onderwerpen:

Ingekomen stukken.

Willemstad, den 9n. Feb. 1928.

De Griffier van den Raad,

BOOMGAART.

„La Opera"

I. BAIZ *Heerenstraat no. 5,*

In voorraad pas ontvangen:

Belgische Muurtegels, Belgische vloertegels, Engelsche Voetbalschoenen, Binnen- en Buitenballen, Knie- en Enkelbanden, Voetbalpompen, Engelsche Fietsen, merk: CONFIDENCE, Holl. Fietsen, merk: "AVENKA", en de reeds zeer bekende draagbare FONOGRAAF:

"DECCA".

Oproeping.

Zij, die in aanmerking wenschen te komen voor de betrekking van tijdelijken agent van politie der 2de klasse, worden uitgenoodigd zich persoonlijk aan de hoofdwacht van politie in de Willemstad alhier bij den Commissaris van Politie aan te melden, 's morgens van 8½ tot 9½ uur en 's middags van 4 tot 5 uur.

Zij, die niet kunnen lezen en schrijven, komen niet in aanmerking. Kennis van de Nederlandsche taal strekt tot aanbeveling.

Willemstad, den 28n Jan. 1928.

De Procureur-Generaal,

1—3 *M. VAN DIJK.*

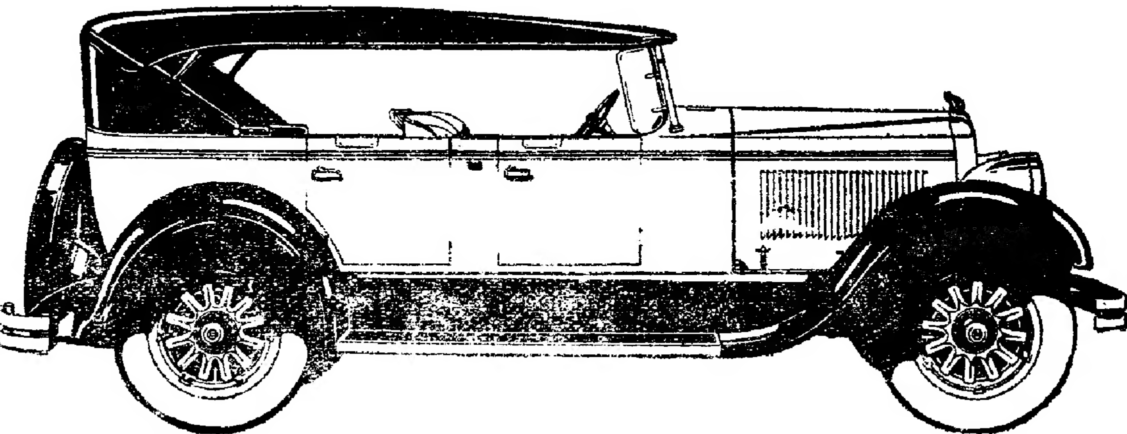
CURIEL'S BANK

Curaçao.

Balans per 31 December 1927.

ACTIEF.		PASSIEF.	
Contanten, in kluis	f 258.234.91	Kapitaal	f 500.000.—
Banken (zicht-deposito's)	„ 401.956.60	Reserve-Fonds	„ 50.000.—
Credieten in rekening-courant en gedisconteerde wissels	„ 1.885.506.63	Deposito's	„ 2.173.408.56
Effecten en andere geldswaardige papieren (tegen of beneden de marktwaarde)	„ 320.813.96	Banken	„ 125.422.62
Interest (Nog te ontvangen)	„ 7.180.52	Risico-Fonds	„ 22.565.76
		Interest (Nog te betalen)	„ 2.295.68
	f 2.873.692.62		f 2.873.692.62

3—1

CHRYSLER

Scores again!

Of the illustrious new

CHRYSLER SIX "72"

is the *newest* the

Seven (7) Passenger Phaeton!

Color scheme is as follows:

Upper & lower Panels — hydro blue mouldings — mexican turquoise blue wheel spakes — hydrogen blue, striped with cigarette brake drums — cigarette paneling between mouldings — cigarette top —. Haartz top material 370 trim — Blanchard Bros. & Lane Pig grain 16 chassis parts — black.

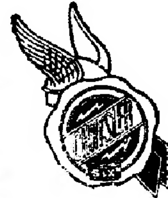
Among the "72"s features are:

Springs — life rubber shock insulators all electrical instrument board with clock, four-wheel brake, 30X6 balloon tires, seven-bearing crankshaft, 17 plate Willard Battery, 115 amperes, developed H. P. 75; speed 72 miles per hour.

CHRYSLER SIX

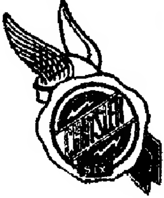
This Chrysler "72" Seven Passengers is furnished with 5th tire, tube and tire-cover. Additionals are trunk rack, trunk, trunk cover and suit cases (set of three).

For further details call at

TISCHER & Co.

Distributors.

2—1

Weer snel beter worden

Nieuwe bouwstoffen zijn noodig — bloed, spieren, zenuwen, — alles moet hersteld en de verzwakte reservekracht moet weer opgebouwd worden.

Gij kunt Uw herstel bespoedigen — ge weet immers, dat Sanatogen juist die stoffen toevoert — phosphor en albumine — welke de lichaamskrachten vanuit de kern nieuw opbouwen en versterken. En de zwakste zieke zal Sanatogen gemakkelijk verdragen.

Begin nog heden Sanatogen te gebruiken.

SANATOGEN

Het Zenuwsterkend Voedsel.

Verkrijgbaar in alle Apotheken

MENSING & Co. VERTEGENWOORDIGERS.

BERICHTEN

MISSIE-NIEUWS
Pastoor J. v. d. Veer.

De toestand van Pastoor J. v. d. Veer blijft stilaan achteruitgaande.

Dinsdag avond zijn aan Z. E. de laatste H.H. Sacramenten toegediend, uit voorzorg.

Jongenscongregatie - Pietermaai.

Zondag avond ontvingen in de Kerk van Pietermaai 107 jongelui de medalje als lid der Congregatie. Pater Bührs hield de feestpredikatie en toonde in welsprekende woorden de groote waarde en beteekenis dezer plechtigheid.

Auto-ongeluk.

Zondagnacht, omstreeks half drie, had er in de Pietermaaistraat wederom een ernstige botsing plaats tusschen twee auto's, No. 716 en 539. De eerste kwam van Pietermaai, de tweede uit de richting Punda. No. 716 werd zoo goed als geheel verbrijzeld. Persoonlijke ongelukken zijn er gelukkig niet te betreuren. Van een en ander is procesverbaal opgemaakt.

Dienzelfden avond reed een auto in volle vaart tegen een huis, ongeveer op dezelfde plaats.

De nieuwe Scharloo-brug.

De nieuwe Scharloo-brug nadert hare voltooiing. Op de dagen dat er toeristenbooten binnen zijn, is zij reeds geopend voor het verkeer van voetgangers en auto's.

Eén ding is er, waarvan men nog steeds niet het fijne weet. Bij de openbare behandeling der begrooting in Mei het vorig jaar, heeft de gemachtigde van het Bestuur verklaard, dat contractueel 1 Februari 1928 de werken aan Waaigat en Handelskade klaar moesten zijn. Genoemde datum is voorbij, en zooals het zich laat aanzien, zal het nog wel maanden duren, voor het geheele werk klaar is, voor zoover het althans door de Christiani & Nielsen Mij moet worden uitgevoerd. Want wat er dan voor Openbare Werken nog te doen overblijft, zal nog wel heel wat langer duren. Hoe zit dat met dit contract?

Koningin Emma-brug.

Naar wij vernemen zal einde volgende week deze brug verlegd worden, aan den kant van Punda, tot achter de Spaar-en Beleenbank.

Dit is een voorloopige maatregel, totdat de Handelskade en de nieuwe opgang der brug klaar zal zijn.

Aan den grond.

Donderdag morgen liep een olietanker aan den grond bij den ingang der haven, aan den kant van het Riffort. Gelukkig kreeg men hem spoedig weer vlot.

Bekendmaking.

Ondergeteekende brengt ter algemeene kennisse, dat door hem met ingang van heden in het belang der openbare orde geene bewijzen van goedkeuring meer zullen worden afgegeven van andere lokaliteiten dan de tot heden goedgekeurde voor het houden van eene tapperij, een koffiehuis, een logement met vergunning, een sociëteit, of voor het verkoopen en uitslaan van gedistilleerd, als bedoeld bij art. 1 van de Vergunningsverordening 1908 (P. B. 1909, No 7) en te dien einde tot hem gerichte verzoekschriften niet meer in behandeling zullen worden genomen.

Willemstad, 11 Februari 1928.

De Procureur-Generaal,

Hoofd van Politie.

M. VAN DIJK.

Fietsen

van het bekende merk **„SIMSON"** *verkrijgbaar bij*

TISCHER & Co.

Ontploffing.

Verleden week Zaterdagmorgen, omstreeks kwart voor negen, weerklonk er plotseling een zware knal in de Breedestraat, Otrabanda. Iedereen liep uit om te zien wat er aan de hand was. Wat bleek?

Bij de Botica Nacional van den Heer Jacobsen, was een vat gesprongen, waarin nog enkele liters alcohol waren. Het ongeval droeg zich, naar wij vernemen, als volgt toe. Mej. Erna Schoenberg asistente van den Heer Jacobsen, was bezig alcohol te tappen met een gummislang uit het vat, dat op de stoep van de apotheek, achter een houten traliewerk bewaard werd. Het schijnt dat een voorbijganger, achteloos en zonder er op te letten waar ze zou terecht komen, een brandende sigaret wegwierp, welke helaas, juist in den trechter terecht kwam. De alcohol vatte onmiddelijk vlak, de drum sprong met geweld uit mekaar, en 't zelfde oogenblik stonden de kleederen van Mej. Schoenberg in volle vlam. Een overbuur, de koopman M. heeft nog alle moeite gedaan om het vuur zoo spoedig mogelijk te dooven. Deerlijk verbrand is Mej. S. naar het Sanatorium vervoerd, waar zij door Dr. Boogaart verbonden is. De brandwonden waren echter zoo ernstig, dat Mej. S. in den nacht van Maandag op Dinsdag tengevolge ervan overleden is. Onder zeer veel belangstelling is het slachtoffer Dinsdag avond begraven. Wij betuigen den Heer Jacobsen onze oprechte deelneming met dit treurig ongeval; vooral daar Mej. S. zijn rechterhand in de zaak en in zijne familie een hooggewaardeerde vriendin was.

De knal was zoo sterk, dat in de apotheek zelve alle glasruiten en in het er tegenover gelegen woonhuis van Dr. S. twee ruiten aan stukken sprongen. De bodem van de drum vloog naar de overzijde der straat.

Als het ongeval inderdaad gebeurd is, zooals men zegt, dan is het natuurlijk een onvergeeflijke achteloosheid, om een brandende sigaret maar zoo in 't honderd weg, weg te gooien, zonder er op te letten, waar. Maar o.i is het ook wel wat gevaarlijk en onvoorzichtig om alcohol zoo maar openlijk te bewaren en af te tappen op een stoep langs de straat, waar geregeld een drukke passage is.

Op het alarm van brand kwamen onmiddelijk twee brandspuiten aangesneld; doch keerden, toen men vernam, dat het niet noodig was, onmiddelijk weer terug.

Monseigneur Niewindt-Stichting.

Van het Bestuur dezer Stichting, die ten doel heeft fondsen in te zamelen voor het bouwen van nieuwe kerken en het onderhoud van de bestaande, ontvingen wij het volgende extract uit het Jaarverslag over 1927.

„De Raad van Beheer kwam vijfmaal bijeen, terwijl die Raad ook vertegenwoordigd was in meerdere vergaderingen van het sub-comité van Pietermaai en van Zelatricen der Stichting.

Dankbaar wordt herdacht de ijver en volharding der Zelatricen, zoowel van Otrabanda als van Pietermaai. Tweemaal werd door beide groepen van Zelatricen een mooi bedrag van geïnde contributies afgedragen.

Verschillende particulieren, vooral van Otrabanda, hebben hunne contributies direkt aan den Raad van Beheer gezonden. De leden van de Derde Orde van den H. Dominicus zonder trouw hare maandelijksche bijdrage.

Met dankbaarheid wordt vermeld de vriendelijke medewerking, die ondervonden is van sommige buitenparochies.

Bonaire heeft in 1927 eene ruime bijdrage gezonden.

Op Aruba is eene commissie gevormd, die groote verwachtingen heeft opgewekt voor 1928.

Het houden van een bazaar moest worden uitgesteld tot in den loop van 1928.

De Raad van Beheer werd door Monseigneur Vuylsteke benoemd tot onthullingscomité van het Mgr. Niewindt-standbeeld, welk standbeeld den 29n Sept. plechtig onthuld is.

Behalve het oprichtingskapitaal bedroeg het kapitaal der Stichting op 31 Dec. 1927 de som van f 5.461,58."

Onze beste wenschen voor den bloei dezer stichting!

Gepakt.

Een zekere Juan H. die in een nacht eind Januari op den Berg van Otrabanda op twee plaatsen was gaan stelen, is gearresteerd, en toen bleek dat hij het was, die met een paar anderen bij José Rimas ingebroken en een brandkastje gestolen had.

De twee anderen zijn ook aangehouden.

Curaçaosche Bank.

Maandag 6 Februari bestond de Curaçaosche Bank alhier honderd jaar. De Directie heeft een drietal felicitatietelegrammen uit Holland ontvangen. De Curaçaosche Bank viert haar honderdjarig bestaan, juist terwijl een in Nederland samengestelde Commissie overweegt of zij moet blijven voortbestaan, dan wel of een particuliere bank hare taak moet overnemen.

Aan de Directie onze beste gelukwenschen met dezen heuglijken dag.

Bijblad voor de Amigoe di Curaçao

De Pers over de Prayer-book-herziening.

Geestelijke crisis.

De verwerping van het nieuwe (gewijzigde) gebedenboek der Anglicaansche Staatskerk door het Lagerhuis, nadat het Hoogerhuis er zijn goedkeuring aan gegeven had, trekt ook buiten Engeland zeer de aandacht.

Zoo schrijft de „Standaard" er o. m. van:

Men weet waar het in hoofdzaak over liep. Over de beteekenis van het heilig Avondmaal. Er was in de voorgestelde herziening van het Prayerbook ongetwijfeld een neiging merkbaar om tegemoet te komen aan de meer Roomsch aangelegde geesten en het was vooral de Minister van Binnenlandsche Zaken, Joynson Hicks, die dit punt het scherpst naar voren bracht en het kloekst bestreed.

De Engelsche Kerk was een Protestantsche Kerk, maar zoo betoogde hij, als zij den nu voorgestelden weg insloeg, zou zij binnen een generatie Roomsch zijn.

En over dit punt, over het karakter der Avondmaalsviering werd nu ten slotte door een vergadering, waarvan Katholieken, Anglicanen, andere Protestanten van diverse richting, Joden en atheïsten deel uitmaken, een oordeel uitgesproken.

Men kan er zeker van zijn, dat deze toch inderdaad malle toestand ook in Engelsche kerkelijke kringen niet onopgemerkt zal blijven. En de minister-president Baldwin heeft dit gevoeld toen hij in het debat opmerkte, dat een verwerping der kerkelijke voorstellen er toe zou leiden, dat eenerzijds de neiging naar aansluiting bij Rome zou toenemen en aan den anderen kant de beweging voor „Disestablishment" — vrijmaking van den band aan den Staat — in kracht zou winnen. En, zoo voegde hij er aan toe, een onafhankelijke Kerk zou haar karakter van algemeene Volkskerk verliezen, omdat ze zich zou oplossen in verschillende groepen op den grondslag van eenheid van geloofsovertuiging.

Wij gelooven — gaat de „Standaard" voort — dat Baldwin daarin juist zag.

Zou dit geschieden, dan moet intusschen tevens worden aangenomen, dat een niet onbelangrijk deel der Anglicaansche Kerk ten slotte aansluiting bij Rome zou zoeken. Het is onmiskenbaar, dat de voorstellen door de Engelsche bisschoppen aanhangig gemaakt, ingegeven waren door den wensch om de Roomschgezinde elementen in de Engelsche Kerk te bevredigen. Zoodat door de verwerping van die voorstellen, deze elementen ook het meest teleurgesteld zullen zijn.

Dat intusschen een parlementair votum een geestelijke strooming op den duur beteugelen kan, gelooft wel niemand; die beweging zet haar loop voort.

Dit laatste is voorkomen juist.

En wanneeer het anti-rev. orgaan vervolgens schrijft, dat daarin de beteekenis van deze parlementaire beslissing voor de wereld buiten Engeland schuilt, dan gaan we daarmede eveneens accoord.

Die beteekenis is internationaal van karakter, hoezeer de toestanden in andere landen met die van Groot-Brittannië mogen verschillen.

De wijzigingen, in het Prayerbook aangebracht, zouden het geenszins tot een katholiek kerk- of gebedenboek hebben gemaakt.

Maar uit het geheele verloop van deze zaak en haar ontstaan blijkt toch wel, dat de oude leer een sterke aantrekkingskracht op vele Anglicanen uitoefent, een aantrekkingskracht, welke ongetwijfeld eer zal toenemen, dan verminderen door een votum als dat van het Lagerhuis.

De crisis in het Anglicanisme kan er slechts door worden verhaast, ook in hare, naar wij hopen gelukkige, gevolgen.

* * *

Na de „Standaard" heeft ook de anti-rev. „Rotterdammer" aandacht gewijd aan de crisis in de Engelsche Staatskerk en het afwijzend votum van het Lagerhuis inzake het Gebedenboek dier Kerk.

Na gewezen te hebben op de romaniseerende beweging onder de Anglicanen, gaat het blad voort:

Onder het drijven dezer richting nu is er een nieuw boek met formulieren gemaakt, dat wel de oude formulieren (voor de Evangelischen) handhaafde, maar daarnaast toch een reeks van nieuwe formulieren stelt, welke op menigte van punten de kerkhervorming verloochenden en naar Rome zich toebogen. De Anglicaansche Kerk aanvaardde dit dubbele boek, zelfs met groote meerderheden. Wel ging het den Anglo-Katholieken nog niet ver genoeg, maar voorhands accepteerden ze de winst toch, die het nieuwe boek hun bood.

Nu echter moest het parlement beslissen. De Engelsche Staatskerk immers heeft voor elke verandering in haar instellingen de goedkeuring van het parlement en de handteekening des Konings noodig. En hier heeft het Protestansche element gezegevierd. Onder aanvoering van den Minister van Binnenlandsche Zaken heeft het Lagerhuis het nieuwe formulierenboek verworpen.

Deze beslissing is van enorme beteekenis.

Haar hoofdbeteekenis is, dat het parlement aan de Evangelische deelen der Kerk gelegenheid geschonken heeft, om aan den terugkeer tot Rome een belangrijke hindernis in den weg te leggen.

En dat was noodig. In vroeger eeuwen heeft onze stadhouder Willem III het Protestantisme, onder Gods voorzienig bestel, eenmaal gered. Het zou wat zijn, als dat groote werk in deze jaren ongedaan werd gemaakt en de grootste Protestantsche Kerk der wereld Luther, Zwingli en Calvijn verloochende, om zacht aan, maar beslist, naar Rome terug te keeren.

Het vastelands-Protestantisme kwam dan wel zeer erg in de minderheid.

En dat het behoudende Engelsche volk deze verloochening van de Kerkhervorming niet heeft gewild, stemt tot vreugde.

Toch is die vreugde niet onvermengd, zegt het blad.

Want dat niet de Kerk, maar het parlement deze beslissing moest nemen, is ongezond. En een redding voor de Kerk beteekent de beslissing dan ook allerminst. Integendeel, in de Kerk is de crisis nu eerst ernstig geworden.

De Anglo-Katholieken zullen hun romaniseerende practijken (bediening der mis, gebruik van de misgewaden, gebeden voor de dooden, aanroeping der heiligen enz.) in geen geval nalaten, veeleer nog sterker drijven. De Protestanten zullen tot nog feller verzet gedwongen zijn en zijn bovendien zwaar gehinderd door de ongewenschte hulp van de vrijzinnigen, die ook de vrijheid der Kerk willen, doch ten dienste der vrijzinnigheid.

En zoo gaat de Engelsche Staatskerk een toestand van toenemende wanorde tegemoet, die niet onwaarschijnlijk daarop uitloopt, dat een deel der Kerk thans sneller naar Rome zich wendt, dan bij aanneneming van het nieuwe formulierenboek geschied zou zijn en de ontbinding der Engelsche Staatskerk dus in het verschiet dreigen gaat.

De „Rott" vindt dit toch nog beter, „dan dat de gansche Engelsche Staatskerk op den weg naar Rome langzaam aan geleid werd en ze geheel voor het Protestantisme verloren ging. Nu althans is er nog kans, dat een deel der Kerk aan den Protestantschen kant zal blijven."

Die kans moge er zijn, heel groot lijkt ons de troost, welke hieruit voor de „Rotterdammer" te putten valt, niet.

En het doet eenigszins vreemd aan, dat een orgaan als dit, behoorende tot een partij, die zich immer krachtig verzette tegen de voogdij van den Staat over de Kerk, tot vreugde kan worden gestemd door wat in Engeland geschiedde.

Een Kerk en een geloofsrichting die door parlements-besluiten moeten worden „gered" en van de wereldlijke overheid geheel afhankelijk zijn, missen te eenenmale den grondslag, waarop zij kunnen bloeien en in stand blijven.

In de blootlegging van dit feit ligt, zooals ook de „Standaard" schreef, de beteekenis van de beslissing in het Engelsche Parlement, een beslissing, welke de „Rotterdamer", niet zonder reden „wereldhistorisch" noemt.

Ctm.

**

Evenals de *Standaard* wijdt ook de *Nederlander* een beschouwing aan de beslissing van het Lagerhuis omtrent de wijzigingen in het Gebedenboek der Engelsche Staatskerk.

Het blad is van oordeel, dat Hugh Cecil de verwerping terecht een „buitenkansje" noemde voor hen, die naar Rome overhellen, of streven naar scheiding tusschen Kerk en Staat en voegt daaraan toe: „Waarschijnlijk ook voor de Roomsche Kerk."

Want het ligt in den aard der zaak dat wanneer de Anglicaansche Kerk van de hoogte, waarop zij als Staatskerk stond in de schatting van het Engelsche volk afdaalt, wanneer haar nationaal karakter verloren gaat, wanneer al de materiëele en zedelijke voordeelen verdwijnen, die aan haar lidmaatschap en aan haar voorgangschap verbonden zijn, de Anglo-Katholieke strooming zich veel gemakkelijker in de richting van de Kerk van Rome zal kunnen bewegen dan tot dusverre het geval was en Rome's Kerk veel gemakkelijker deze eens afvallig geworden schapen onder haar herderstaf zal kunnen doen terugkeeren. Zulk een krypto-katholieke beweging kan niet op zichzelf blijven bestaan. Eenmaal losgelaten uit het staatsverband trekt een sterke zuiging hen naar Rome heen. En Rome zal natuurlijkerwijze niet nalaten haar met den rijkdom harer middelen tot zich te trekken.

Laten wij hopen en bidden, dat de loop der dingen aldus zal zijn, tot geluk van hen, die thans nog dolen buiten de Moederkerk, de ware Kerk van Christus!

GLAXO.

De Glaxo-melk is voor kinderen onovertroffen.

Mensing & Co.

MENSING & CO. AGENTEN

Eischt van Uw leverancier

Friesche prima Roomboter

Merk „KRUIWAGEN"

onder Rijksbotercontrole

Verkrijgbaar bij

Ellis & Dania

Suiker

in zakken van

1/25 lbs. en 2/6 lbs.

Rijst

in dubbele zakken

van 46 KG. bij

Tischer & Co.

2—2

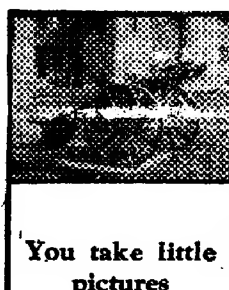
Johnnie Walker.

OVERAL VERKRIJGBAAR. 7—9

50 PICTURES
ON A
50c FILM

You take little pictures

One cent per exposure—

Easily, inexpensively enlarged

Can be projected on screen (home or office)

Ansco Memo Camera and projector—only $23.75

Not even movie cameras have "caught hold" like the new Ansco Memo. It gives you 50 pictures exactly movie size on a 50-cent film and projection of your own pictures on your own screen at a correspondingly low cost. The low price of the Memo and projector in combination brings projection within the reach of all.

The Pordell projector, offered with the Memo, requires no attachments or plug-ins. It uses small, inexpensive batteries and can be carried anywhere as easily as a flashlight. Just the thing for happy, uncomplicated projection.

If you have any appreciation for cameras at all, be sure to see the Memo. You'll use it more than any camera you've ever had before—50 pictures on a 50-cent Cine film, prints about 1½c each, plus the advantage of easy, inexpensive enlarging and the thrill of seeing your own snaps "on the screen."

Agente exclusivo:
P. E. Portillo A.

Koninklijke Nederl. Stoomboot Maatsch.
VAN CURAÇAO

NAAR Pto. Colombia, Cartagena, Cristobal en Pto. Limon:

SS. „Simon Bolivar"	16 Februari.
SS. „Crynssen"	1 Maart.

NAAR Pto. Cabello, La Guaira, Trinidad, Barbados en Europa:

SS. „Simon Bolivar"	1 Maart 1928.
SS. „Crynssen"	15 Maart 1928

NAAR Pto. Cabello, La Guaira, Cumaná, Pampatar, Carúpano, Trinidad, Demerara, Paramaribo en Europa:

SS. „Nickerie"	21 Februari 1928.
SS. „Cottica"	20 Maart 1928.

NAAR New-York:

SS. „Calypso"	10 Februari.
SS. „Flora"	17 Februari.
SS. „Cotica"	23 Februari.

NAAR Europa direct:

„SS. Bennekom"	pl. m.	13 Februari.
„SS. „Jason"	pl. m.	17 Februari.

Bovendien wordt een geregelde dienst onderhouden tusschen Curaçao-Maracaibo v. v. met de S.S. „Atlas", „Midas" en „Brion".

Compañia Trasatlántica

El Vapor

"LEGAZPI"

se espera el 17 de Febrero 1928 de Europa via Pto. Rico y Venezuela y seguirá el mismo dia para el Pacifico via Pto Colombia y Colon.

El vapor

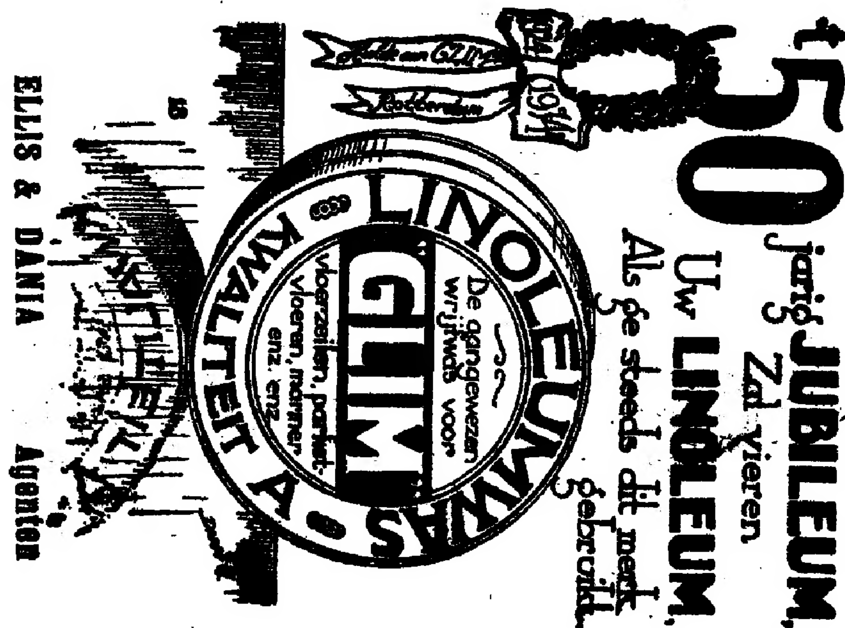
"LEON XIII"

se espera del Pacífico via Colon y Pto Colombia el 27 de Febrero y seguirá el mismo día para Pto. Cabello, La Guaira, San Juan, Tenerife, Cadiz y Barcelona.

Ambos vapores aceptan carga i pasajeros.

Los Agentes.

S. E. L. MADURO & SONS

INGEZONDEN STUKKEN.

Nog steeds de salarisherziening.

Bij 80 % der ambtenaren heerscht ontevredenheid over de voorgestelde salarisherziening, zoover die bekend is, en ik vrees dat, als deze werkelijk bekend gemaakt wordt, deze 80 % zullen stijgen tot 95 %.

Geen wonder ook, als men hoort dat er ambtenaren zijn die 60 %, 50 % en 45 % vooruitgaan, terwijl anderen, vooral de technische, slechts 15 %, 10 % en 5 % vooruitgaan, ja er zelfs zijn die 10 % *achteruit* gaan. Hebben die technische ambtenaren, die over 't algemeen veel meer slijtage aan kleeren, schoeisel enz. hebben, geene of zeer weinig verhooging noodig?

Is het billijk de loodsen, die van hunne zenuwen veel meer moeten vergen dan de bureelambtenaren met hun kalm werk, achter te stellen, alhoewel deze door hun werk zeer veel geld in de kol. kas brengen?

De salarisherziening heeft ten doel: het wegnemen van duurtebijslag en toeslag, en het hiervoor in de plaats stellen van een goede salarisregeling, zonder meer. De thans voorgestelde is er echter eene met lapwerk; immers, de betalingsrol zal weer luiden: zooveel en zooveel „wegens gemis aan inkomsten."

Men wil dus dien ambtenaar voor z'n arbeid nu wel niet zoo en zooveel betalen als hem eigenlijk toekomt, maar hij krijgt voor z'n werk er een fooitje bij, zoo lang als dit het Gouvernement goeddunkt.

Waarom bij dat systeem volharden? De eenige goede en redelijke oplossing is m. i. deze:

De ambtenaren met een salaris tot fl 3000 per jaar, genieten thans 25 % duurtebijslag + 15 % bijslag; die met een salaris boven *fl 3000* 20 % + 15 %. M. i. zou 't de beste oplossing zijn, als men tot grondslag nam het maximum-bedrag der oude regeling met dezelfde periodieke verhoogingen.

Aldus:

A. van fl 3000, heeft thans fl 3000 + 40 % = *fl 4200*; geeft dezen 50 % = fl *4500*.

B. van fl 3600, heeft thans fl 3600 + 35 % = fl 4860; geeft dezen 40 % = fl 5040.

C. van fl 4000, heeft thans fl 4000 + 35 % = fl 5400; geeft dezen 40 % = fl 5600.

D. van fl 4200, heeft thans fl 4200 + 35 % = fl 5670; geeft dezen 40 % = fl 5880.

E. van fl 4500, heeft thans fl 4500 + 35 % = fl 6075; geeft dezen 40 % = fl 6300.

En zoo kan men doorgaan. Dus aan allen een gelijke vooruitgang van 50% voor salarissen tot f 3000, en 40% boven de *f 3000*. Hiertegen kan niemand bezwaar hebben, want dan is het: gelijke monniken, gelijke kappen. Met deze regeling zal men minstens 90% tevredenen en hoogstens 10% ontevredenen krijgen.

Neemt men immers aan, dat de thans geldende regeling, toen zij gemaakt werd billijk en rechtvaardig was, dan moet zij ook als grondslag dienen voor de verhooging die staat ingevoerd te worden, en gaat het niet aan den een meer vooruit te duwen als den ander. Daardoor komt de billijkheid in het gedrang, of men moet aannemen dat de vorige regeling niet deugde.

Het betalingsbegrip „ongehuwden" is wel zoo onpraktisch en onredelijk in dit ontwerp genomen als maar mogelijk is. De staat mag niemand dwingen tot het huwelijk. De ambtenaar kan zeer geldige redenen hebben om niet te huwen, b.v. physische ongeschiktheid of dat hij voor ouders of zusters te zorgen heeft. Nu mag het Gouvernement hem om die redenen geen f 1200 minder geven. Niet de gehuwde staat wordt betaald, maar het werk van den ambtenaar.

In Holland heeft men ook wel voor gehuwden meer dan voor ongehuwden, maar dat is ten hoogste **f 300** per jaar of wel 1/15 van een inkomen. Wil men dat hier ook toepassen, wel dan in denzelfden geest, b.v.

A gehuwd heeft f 6000, dan B ongehuwd zijnde f 5700. Aldus is het meer dan billijk, en die ongehuwden zullen de redelijkheid hiervan ten volle begrijpen. In de hoop dat *èn het Bestuur èn de H.H. Leden van den Kol. Raad* een redelijke salarisregeling zullen geven, denkende aan een nieuw spreekwoord:

„**tevreden** ambtenaren leveren **goed** werk", of wel wat de groote Ford zei:

„betaalt je menschen goed, dan pas *kunt ge goed werk* eischen", en daardoor werd Ford een rijk man!!

Met dank voor de verleende plaatsruimte.

X.

WACHT U VOOR NAMAAK

WASCANA

ELKE KIST ECHTE WASCANA IS VOORZIEN VAN DIT HANDELSMERK

Mensing & Co,, vertegenwoordiger.

Rook uitsluitend Oostenrijksche sigaretten:

Ze worden gemaakt met de fijnste tabaksoorten uit het Oosten en zijn beroemd door hun aangenaam en zacht aroma.

Merk	KHEDIVE	in pakjes van 25	fls. 1.	
„	DAMAS	„ „ „ 25	„ 0.75	
„	EGIPCIOS	„ „ „ 10	„ 0.25	
„	MEMPHIS	„ „ „ 10	„ 0.25	
„	Mirjam	„ „ „ 10	„ 0.20	
„	SPORT	„ „ „ 10	„ 0.125	

Neem de proef en u zal overtuigd zijn, dat de kwaliteit onovertrefbaar is.

26-26 LA VIENESA

Generaal-agent voor de Ned. Antillen en Columbia.

Almacén Americano van

MARIO PINEDO & Co.

Afdeeling Meubelen

Prinsenstraat 17 c.

Pas ontvangen een groote sorteering.

Rieten en Weenerstoelen tegen zeer billijke prijzen.

Komt, ziet en overtuigt u. 20

CURIEL'S BANK.

Willemstad - Curaçao - Ned. West-Indie.

ALLE BANKZAKEN.

Rekening-courant in locaal en vreemd geld.
Deposito's op termijn in locaal en vreemd geld.

Voorschotten en Handelscredieten.

Koop, Verkoop en Incasso van Wissels, Credietbrieven, Coupons en Vreemd Geld tegen voordeelige koersen.
Telegrafische uitbetalingen naar alle werelddeelen.
Reiscredietbrieven en Chéques van de

National City Bank of New-York, New York City.

Safe-loketten.
Speciale afdeeling voor Incasso's.

Afdeeling Spaarkas.

Afdeeling Assurantie.

NOW!

You Can Enjoy

Distinguished Beauty

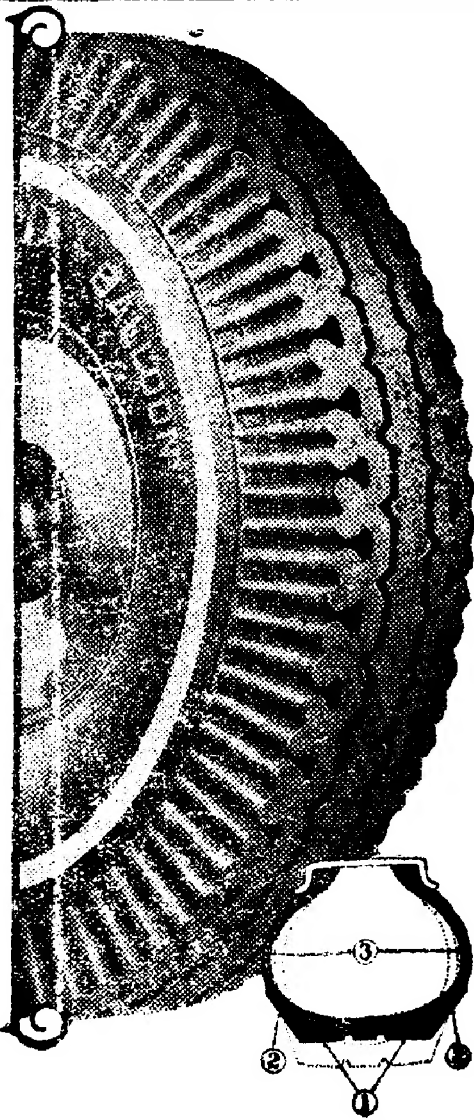
Superb Comfort

Improved Traction

Greater Safety

Slower, More Even Tread Wear

Drive in today and get our price on a full set of these NEW Mohawk Balloons. The reasonable cost of the extra distinction and safety of the Mohawk FLAT Tread Balloon will be as much of a revelation to you as the beauty and performance of the tire itself.

Note how the long powerful supports (3) at the edges of the tread distribute the flexing up into the sidewalls (3) eliminating possibility of ply and tread separation which have been so destructive of previous types of flat and semi-flat balloons.

American Bazaar. Auburn Station.

MOHAWKS Go Farther!

Maduro's Bank

Curaçao.

Volgestort Kapitaal en Reserve fls 2.250.000

Koopt en verkoopt wissels, buitenlandsch bankpapier, coupons, gemunt goud en zilver.
Neemt gelden à depósito en opent chequerekeningen met rente-vergoeding.
Verschaft Reiswissels, Credietbrieven, Circulaire Credietbrieven.
Telegrafische Uitbetalingen.
Safe-loketten. Spaarbank.

SHELL PRODUCTEN

PRIJSNOTEERING.

Gasoline ex pomp per gallon	fl.	0,68
Gasoline per blik van 5 gallons	„	3,90
Kerosine per blik van 5 gallons	„	2,75
Mineral turpentine (vervangt terpentijn) per blik van 5 gallons	„	8,50
Smeeroliën:		
„Single Shell" ex pomp per gallon	„	1,25
„Double Shell" ex pomp per gallon	„	2,—
„Triple Shell" ex pomp per gallon		2,50
Cokes per ton	„	15,—
Kero-gasolie, brandstof voor "Delco" installaties enz. per gallon	„	0,34

De levering van „Kero-Gasolie" geschiedt uitsluitend in drums van 80 gallons

CURAÇAOSCHE PETROLEUM INDUSTRIE MAATSCHAPPIJ.

38.

ALLERLEI.

Alcohol in Amerika.

De drankwetpolitie is er in geslaagd nagenoeg alle ladingen drank uit Europa en Canada, bestemd voor de Kerstmisviering in Amerika, aan te houden Dientengevolge zijn de prijzen van buitenlandsche alcoholische dranken zeer gestegen. Een kist met twaalf flesschen whisky kost op het oogenblik 85 dollar, champagne 125 dollar, Fransche likeuren 120 dollar.

De drankwetambtenaren kunnen evenwel niet voorkomen, dat er groote hoeveelheden dranken in Amerika zelf vervaardigd worden. Volgens schatting van de bladen kan men alleen in New-York op Kerstdagen op 350000 plaatsen alcoholische dranken bekomen. In slechts weinig gelegenheden vindt men buitenlandsche dranken, voor 95% worden alcoholische dranken van Amerikaansche oorsprong gedronken.

Op de eersten Kerstdag zijn te New-York 11 personen aan alcoholvergiftiging gestorven, vooral tengevolge van het gebruik van vergiftigde rum eu houtspiritus. Volgens verklaring van een medisch deskundige zijn ook in de andere steden der Ver. Staten groote hoeveelheden houtspiritus in beslag genomen.

Tanks in de lucht gevlogen. Vijftig millioen dollar schade.

Het Noord-Chineesche hoofddepot van de Standard Oil Cy, is 26 Dec. j. l. met alle tanks in de lucht gevlogen. De ontploffing is veroorzaakt door een brand in een nabijbelegen munitiedepot. In de aangrenzende Belgische Concessie zijn talrijke huizen verwoest. Tientsin was gehuld in dichte zware rookwolken. In de stad heerschte een paniek, daar men vreesde dat de enorme brand bij de Standard Oil Cy. zich zou uitbreiden. Het aantal slachtoffers is nog bekend. De materieele schade zal evenwel meer dan 50 millioen Dollar bedragen. De Standard Oil Cy. zal waarschijnlijk door dezen brand genoodzaakt zijn haar werkzaamheden in Noord China voorloopig stop te zetten.

Geraffineerde praktijken.

Een New-Yorksch lid van het Congres, Senator Florella La Guardia, heeft verklaard, dat er door een New-Yorksch syndicaat van bootleggers alcohol verstrekt wordt aan de hoogere klassen der bevolking voor meer dan 20.000.000 dollar per jaar. Hij heeft in het Kapitool een brief voorgelezen, dien hij vervolgens aan Mellon, den chef van den prohibitiedienst, heeft doen toekomen, waarin hij de methodes der smokkelaars beschrijft. Dezen halen op de groote transatlantische booten de douane-zegels van koffers en pakken af, om ze vast te plakken op andere koffers, die gevuld zijn met alcohollading, die op deze vernuftige wijze Amerika binnengesmokkeld wordten. In antwoord op deze onthulling heeft Mellon terstond een scherp onderzoek ingesteld.

De dappere loods.

In een vlaag van ongeduld, omdat men de vaart van zijn jacht verminderde, toen men een haven van Noorwegen binnenvoer, beproefde de Duitsche keizer eens zijn gezag te laten gelden en telefoneerde naar beneden: „Met vollen stoom vooruit!" Tot zijn groote verwondering plaatste zich de loods, een oude Noor, met name Nordhuus, die de gevaarlijkste plaatsen van den inham nauwkeurig kende, vóór hem en riep door de buis naar de machinekamer: „Met halven stoom maar. Luistert niet naar de telefoon."

„Wat, durft gij op mijn orders tegenbevelen te geven!" riep de driftige monarch, opnieuw opbellende.

„Niet op de bel letten", herhaalde Nordhuus kalm door de buis.

De keizer keek den onverschrokken loods een oogenblik aan, richtte zich in zijn volle lengte op, en sprak op bevelenden toon: „Naar beneden en begeef u dadelijk in arrest!"

„Van de brug af!" donderde de oude man hem toe, terwijl hij den stuurstoel vaster greep. „Ik ben verantwoordelijk voor dit schip en duld geen inmenging in mijn zaken, noch van den keizer, noch van iemand anders!"

De officieren op het dek zagen zwijgend toe, in stilte den stoeren zeerob gelukwenschend, die, wetende, dat hij de wet en de openbare meening op zijn zijde had, ongevoelig voor bedreigingen, rustig op zijn post bleef en de „Hohenzollern" veilig de haven binnenloodste.

Den volgenden dag was de keizer bedaard. Hij beloonde den loods — den koning van het stuurrad — met de orde van den Rooden Adelaar en benoemde hem tot zijn vasten loods in de Noorweegsche wateren.

Napoleon en Volkenbond.

In het werk van Emil Ludwig over den grooten Napoleon wordt o. a. de aandacht gevestigd op het streven van Napoleon naar een verbond der volken. Reeds tijdens zijn veldtocht in Italië, dus nog vóór het begin der 19e eeuw, zag hij in, dat op den duur de geest het wint van het geweld. In later jaren heeft hij het op St. Helena gezegd, dat Waterloo den roem zijner veertig overwinningen zou verduisteren, maar dat zijn Code Napoleon zijn naam zou overdragen tot het nageslacht. Hij voegde eraan toe: „Ik had een Europeesch stelsel willen maken, een Eurooeesch wetboek, een Europeesch hof van appel".

Zoo heeft zijn politieke testament geen woorden over oorlog, maar vele over vrede. Wat hijzelf met de wapenen moest doen, zou zijn zoon langs den weg der rede doen. De haat zou verdwijnen, handelswegen zouden gebaand moeten worden. Geen volk mocht meer monopolistische handelsrechten voor zich opeischen.

Dit denkbeeld constateert Ludwig reeds na Marengo (1800). Na Austerlitz (1805) heeft het vasten vorm aangenomen. In 1811 sprak hij er met Fouché over: wij moeten een Europeesch recht hebben, één hof van appel, één munt, één stelsel van maten en gewichten. Dezelfde wet moet geldig zijn in heel Europa. Op St. Helena meent hij nog, dat het er toch eenmaal van moet komen. De eenige weg is een verbond van volken.

BEKENDMAKING.

Wij hebben het genoegen het publiek bekend te maken dat wij vanaf heden den Heer.

I. BAIZ

uitsluitend gerechtigd hebben in de Kolonie Curaçao ons preparaat:

DELAWARE PUNCH

onder ons toezicht en volgens onze gepatenteerde formules te bereiden en in flesschen op de markt te brengen.

Dit preparaat, dat wij het publiek aanbieden, zal bereid worden, in een daarvoor speciaal gebouwde fabriek, onder de naam van

Delaware Punch Bottling Comp. of Curaçao.

en wij vertrouwen dat het een goed onthaal zal vinden even als op de andere markten ter wereld.

Delaware Punch Comp. of America

SAN ANTONIO (Texas)

Curaçao Febr. 1928.

MENSING & Co Agenten.

Muziekuitvoering.

Zondag avond van 7½ tot 9 uur, 12 Februari 1928. Brionplein.

PROGRAMMA:

1. Gente Alegra. Marcia G. B. Frosali.
2. Mariana Polka G. B. Frosali.
3. Fosforescenza. Valzer R. Bagatti
4. Donau Wellen. J. Ivanovici.
5. Hup! Hup! Galop. R. Martini.
6. Maria. Mazurka. G. Dacci.
7. Faust, Jos Kessels.
8. Amore, Polka R. Franci.
9. Pompadour, Polka R. Martini.
10. Souvenir de Zevenhuizen, Marsch A. Brielen Jr.

Scherpenheuvel: Marsch. C. A. Boskaljon.

Emigranten op Cuba.

In het V. V. op de Cur. Begrooting voor 1928 werd opgemerkt dat de toestand, waarin zich de Curaçaosche emigranten op Cuba bevinden, zeer treurig is, en er werd aangedrongen op het nemen van maatregelen van Gouvernementswege. Gevraagd werd, waaraan het te wijten is, dat de schoener gezonden om hen te Manzanillo te halen, onverrichterzake moest terugkeeren.

In zijn M. v. A. antwoordt hierop de Minister, dat in 1926 315 uit Curaçao afkomstige onvermogende arbeiders op landskosten gerepatrieerd zijn Voor 1927 zijn de cijfers aan den Minister niet bekend.

De aangelegenheid blijft de aandacht van den Gouverneur houden. Het behoeft intusschen geen betoog dat het uitsluitend van den vrijen wil van de betrokkenen afhankelijk is, of zij al dan niet gebruik maken van de geboden gelegenheid om terug te keeren. Meermalen is ervaren, dat aan aanvankelijke voornemens tot terugkeer geen gevolg werd gegeven omdat men bij nader inzien, aan een verder verblijf op Cuba de voorkeur gaf.

Tot zoover de Minister.

Volgens inlichtingen, die ons uit een zeer goede bron verstrekt zijn, kunnen wij hieromtrent het volgende mededeelen:

In den laatsten tijd gaven de schepen die naar Cuba gingen, om menschen te halen, er de voorkeur aan, om naar Manzanillo te gaan, dat op de Zuidkust ligt, en niet naar Cayo Juan Claro op de Noordkust. De reden hiervan is, dat eerstgenoemde plaats dichter bij ligt, en daardoor de reis wat goedkooper wordt. Bovendien had men geen zekerheid te Cayo een voldoend aantal menschen te vinden om de hooge kosten van het charteren van een boot te dekken. Het Gouvernement toch betaalde slechts $ 15.— per persoon. Van Manzanillo uit kon men gemakkelijk per trein de verschillende centrales bereiken, om er de Curaçaosche arbeiders op te zoeken, die van zins waren terug te keeren. En zelfs al vond men er geen of niet voldoende, dan was 't gemakkelijker om aldaar vracht te vinden, om zoo eenigszins de gemaakte onkosten goed te maken. Natuurlijk ging dat opzoeken van de menschen in de binnenlanden met onkosten gepaard, en had de gevolmachtigde der treinreis der menschen te betalen welke ongeveer $ 5. persoon kost.

Daarom heeft men het Gouvernement verzocht de som van $ 15.— daarmede te verhoogen, en ook met het oog op de verhoogde onkosten van het schip, — terwijl men daarbij de verzekering gaf, dat er velen zouden komen, evenals geschied was met de „Frisia", „Georgetown" en „Gracia Maria," aan boord van welke schepen dezelfde gevolmachtigde was. Het Gouvernement was echter niet genegen de som van $ 15.— met die bagatel te verhoogen. Het zag er de reden niet van in. Het gevolg ervan was natuurlijk, dat men ervan af zag de reis te ondernemen, om gevaar af van erbij te verliezen. Waarom het Gouvernement, dat kort tevoren nog een eigen gevolmachtigde gezonden had, welke reis met groote onkosten gepaard gegaan is, nu ineens zoo schriel geworden is, is niet recht duidelijk. Een feit is het toch, zooals uit verschillende brieven blijkt, dat er velen zijn die gebrek lijden op Cuba en er een ellendig bestaan hebben. En een feit is het even zeer, dat wanneer het Gouvernement besluiten mocht voor eigen rekening een schip te zenden om de menschen te halen, die anders wellicht nooit meer zullen terugkeeren, dit veel en veel duurder zal uitkomen.

Benoeming.

De Heer H. B. C. Schotborgh, laatstelijk Districtmeester van het 3de District alhier, is benoemd tot Gezaghebber van Bonaire. Gisteren is de Heer Schotborgh, met zijn familie, per S. S. „Maracaibo" naar zijn nieuwe standplaats vertrokken.

De Heer M. B. Bartels Daal is tijdelijk belast met de waarneming van de functiën van Districtmeester in het 3de district.

De Heer W. R. Plantz, die gedurende eenigen tijd als waarnemend gezaghebber gefungeerd heeft, is overgeplaatst naar Aruba om den Heer St. van Eps als koloniaal ontvanger te vervangen.

Ondergeteekenden betuigen hiermede hun innigen dank voor de vele bewijzen van deelneming ondervonden gedurende de ziekte en met het overlijden van Mejuffrouw

Erna Schoenberg.

Edmund Jacobsen en Echtgenoote.

Curaçao, 11 Febr. 1928.

Verkoopkoersen der Banken op Curaçao voor Buitenlandsche Wissels.

(Opgegeven door de Hollandsche Bank voor West-Indië.)

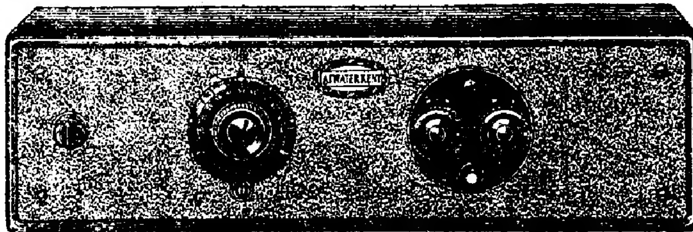
	3/2	4/2	6/2	7/2	8/2	9/2
New-York	2.47	2.47¼	2.47¼	2.47¼	2.47	2.47¼
Londen	12.09	12.09	12.09	12.08	12.08	12.09
Nederland	9.94	9.94	9.94	9.94	9.94	9.95
Parijs	42.63	42.50	42.55	42.42	42.48	42.55
Spanje	48.18	48.22	48.22	48.22	48.18	48.22
Zwitserland	13.30	13.30	13.30	13.30	13.29	133.1
Italië	99.75	99.75	99.75	99.75	99.75	99.75
België	35.65	35.65	35.65	35.61	35.65	35.65
Duitschland	0.60	0.60	0.60	0.60	0.60	.060
Caracas	48.—	48.05	48.05	48.05	48.05	48.05
Maracaibo	48.25	48.30	48.30	48.30	48.30	48.30

NOW ..... You too may enjoy the thrill of broadcast reception.

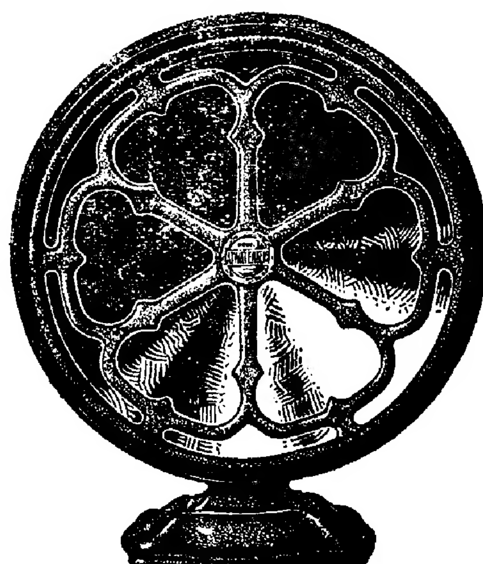
CELEBRATED ARTISTS and the FINEST ORCHESTRAS are at your command.

For twenty-five years Atwater Kent has been making scientific electrical instruments. This experience is being utilized in the production of radio in the largest radio factory in the world. Atwater Kent Radio is honestly, soundly, conscientiously built. The parts you cannot see are as fine as those you do see. This tells in performance. No feature has been sacrificed to over-emphasize another.

Atwater Kent is the all-round radio. It is the radio of today — and tomorrow.

Atwater Kent Radio Speakers are designed to take the volumen and current of the new power tubes using 135 to 180 volts on the plate.

ATWATER KENT
RADIO
P. E. PORTILLO A.,
AMERICAN BAZAAR,
Distribuidor.

4—2

Officieele Berichten.

van het vorige week.

D. C. Wolvert, J. Sintjago en J. A. Aden zijn benoemd tot tijdelijke agenten van politie 2de klasse.

Aan den tijdelijken schrijver ter Inspectie der belastingen alhier E. van Grieken is, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De heer M. B. Bartels Daal, commies ter Gouvernements-Secretaris, is, tijdelijk belast met de betrekking van districtmeester van het 3de district op Curaçao gedurende de vrijstelling van dienst van den heer H. B. C. Schotborgh.

Harry Cockfield en Mario Rufino zijn benoemd tot telegrambestellers bij den post voor draadlooze telegrafie op Curaçao.

Aan den brievenbesteller alhier J. G. Daal is, op grond van meer dan zes jaren onafgebroken dienst, twee maanden binnenlandsch verlof verleend.

De agent van politie 2de klasse alhier Miguel Cijntje is uit 's Lands dienst ontslagen.

van deze week.

Aan den tijdelijk agent van politie 2de klasse op Aruba J. Ch. Baarn is, op zijn verzoek, eervol ontslag uit 's Lands dienst verleend.

De commies H. B. C Schotborgh is tijdelijk ontheven van de waarneming der betrekking van districtmeester van het 3de district van Curaçao en tijdelijk belast met de betrekking van Gezaghebber van Bonaire, tevens ontvanger aldaar.

De klerk W. R. Plantz is tijdelijk ontheven van de verdere waarneming der betrekking van Ontvanger, tevens Gezaghebber van Bonaire en benoemd tot adjunct-commies. De heer Plantz voornoemd is overgeplaatst naar Aruba en tijdelijk belast met de betrekking van Ontvanger aldaar.

De commies J. H. S. van Eps is eervol ontheven van de verdere waarneming der betrekkingen van ontvanger en notaris op Aruba en overgeplaatst naar Curaçao. Aan den heer Van Eps voornoemd is, wegens ziekte, een maand vrijstelling van dienst verleend.

Aan den bode ter Gouvernements-Secretarie, bij den Kolonialen Raad en de Kamer van Koophandel en Nijverheid alhier, Jan van Ecks, is, wegens ziekte, nog twee maanden binnenlandsch verlof verleend.

Julius Cesar Kroon is, gedurende de ziekte van Van Ecks voornoemd, tijdelijk belast met de werkzaamheden van bode ter Gouvernements-Secretarie, bij den Kolonialen Raad en de Kamer van Koophandel en Nijverheid.

Isidor Bouwman is benoemd tot tijdelijk schrijver en werkzaam gesteld ter Inspectie der belastingen.

Mej. Josephine F. Beaujon is benoemd tot tijdelijk schrijfster en werkzaam gesteld ten kantore van den Districtmeester van het 2de district.

De Gouverneur heeft bepaald, dat van den 1sten Maart 1928 af de hoofdcommies dienende ter Inspectie der belastingen alhier den titel van Adjunct-Inspecteur der belastingen zal voeren.

Professor De Langen Wendels O. P. ✠

In den nacht van Zaterdag op Zondag 15 Jan. is te Nijmegen overleden de Zeereerw. Hooggeleerde Pater Gerard de Langen Wendels O. P. hoogleeraar in moraal, mystiek, algemeene sociologie en de geschiedenis der godgeleerdheid.

Zaterdag was de toestand nog eenigszins hoopgevend, maar nog zorgwekkend en in den daarop volgenden nacht trad plotseling een verslechtering in.

En wat dagenlang gevreesd was, werd droeve werkelijkheid. Zondagochtend gaf de stille lijder zijn schoone ziel aan God terug.

Groote ontroering ging bij deze doodstijding door heel katholiek Nijmegen, toen des ochtends in de late H. H. Missen het overlijden van den geliefden professor aan het geloovige volk, dat de kerken vulde, werd medegedeeld.

Ongemeen stichtend is het afsterven geweest van den geleerde, die verzocht, dat men hem niet in eenige lofspraak, maar uitsluitend in een gebed voor zijn zielerust gedenken zou.

De piëteit van dezen uitersten wil nakomend, zullen wij niet in bijzonderheden van de verdiensten gewagen, die professor De Langen Wendels zich als priester, kloosterling, man van wetenschap, voorzitter van den R. K. Vredesbond, actief voorlichter op apologetisch terrein en het gebied van het sociale leven verworven heeft.

Gerardus (kloosternaam Jordanus) de Langen Wendels werd in 1867 te Utrecht geboren. Na zijn voorbereidende studiën te Uden gemaakt te hebben, trad hij in 1884 in de Dominicanenorde, volgde van 1885—'93 de philosophie en theologie te Huissen en Nijmegen, en deed in laatstgenoemd jaar het examen voor lector, een graad, die in de studiën der Dominicanen zoo ongeveer gelijk staat met den doctorsgraad aan een Universiteit. Onmiddellijk werd hij nu professor in de philosophie te Huissen, waar hij bleef, tot hij in 1900 geroepen werd om aan de universiteit te Freiburg in Zwitserland den zetel der speculatieve moraaltheologie in te nemen.

Professor de Langen Wendels was een volbloed Thomist, als hoedanig hij, nog geen dertig jaar oud, reeds werd uitgenoodigd op het „Congres Scientifique des Catholiques" te Freiburg, waar hij een schitterende inleiding hield over „Le concept thomiste de l'instinct des animaux." Drie jaren nadien werd hij waardig gekeurd om een der voornaamste leerstoelen te bekleeden der theologische faculteit van Freiburg, naast mannen als Mandonnet en del Prado.

Intusschen bleef de geest van den jongen hoogleeraar veelzijdig bezig, en ook in zijn college gaf hij blijk, rekening te houden met de moderne stroomingen, voor zoover die met het door hem gedoceerde leervak verband hielden. Ook buiten de gehoorzaal boeiden zijn vlotte, heldere betoogtrant en welsprekende voordracht, meermalen volle kerken en zalen. Zoo was hij op de Katholieke Sociale Week in ons land een graag geziene docent; in studentenkringen waar hij veel invloed uitoefende bewaart men nog dierbare herinneringen aan de retraite, welke hij in 1905 te Warmond gaf, en aan zijn studie „Naar de Wijsheid", een opmerkelijk essay over Sint Augustinus, bekeering in het Annuarium Anno 1906.

Bij de stichting der R. K. Universiteit te Nijmegen wist men den Freiburgschen hoogleeraar, die in 1906 den graad van Magister Theologiae had verkregen aan te werven voor de Nederlandsche nieuwe Alma Mater. Hem werden de moraal-theologie en algemeene sociologie met aanverwante vakken toevertrouwd. Als de tweede Rector-Magnificus der Nijmeegsche Hoogeschool hield hij bij de rectoraatsoverdracht een Thomistische rede, waarin hij als vredes-theoloog het wezen, de beteekenis en de noodzakelijkheid van den vrede schetste. De actie door prof. de Langen Wendels als voorzitter van den R. K. Vredesbond gevoerd, evenals zijn optreden bij verschillende gelegenheden over religieuze en sociale onderwerpen, is in Nederland algemeen bekend.

Wijlen prof. G. De Langen Wendels stond in het volle werkelijke leven en stelde op daadwerkelijke wijze innig belang in het wel en wee van het Katholieke volk, welks strijd om het stoffelijk welzijn hem evenzeer boeide als hij vol liefdevolle toewijding, zoover in zijn vermogen lag, medewerkte aan de bevordering en verdieping van het geloofsleven bij de werkers en in hun gezinnen.

Het is niet zoo algemeen bekend, maar prof. De Langen Wendels was eenige jaren de bezielende leider en voorlichter en doceerende moderator van de R. K. Club van Katholieke mannen, die tot patroon hadden den H. Johannes den Dooper. Deze club omvatte mannen van iederen leeftijd en iederen stand, die tot hoofdtaak hadden huisbezoek af te leggen bij geloofsgenooten, die door welke moeilijkheden of omstandigheden ook dreigden vervreemd te raken van het geloof der vaderen. Dat werk werd in stilte, zonder opzien verricht, geheel naar den geest van den leidenden moderator, die de sociale en geestelijke nooden zoozeer kende en aan de clubleden steeds den eenvoud van den H. Johannes den Dooper ten voorbeeld stelde: niet zich zelve zoeken, maar God alleen en in arme geloofsgenooten weer God.

Prof. De Langen Wendels gaf zijn kennis — zoo mogelijk zijn werkkracht — aan ieder openbaar Katholiek werk en toonde er minstens zijn belangstelling voor. De Vredesarbeid, de Katholieke Radio Omroep-beweging, de R. K. Drankweer, de R. K. Reclasseering, de R. K. Jeugdbeweging — alles wat zich bewoog om de openbare Katholieke sociale actie, had zijn liefdevolle waardeering, zijn medewerking, zijn kennis en vooral zijn gebed.

Prof. De Langen Wendels laat ook ook hier voor het Katholiek leven een leegte achter.

Zoowel onze R. K. Universiteit als het geheele Katholiek Nederland zullen een dankbare herinnering aan den geleerden Dominicaan behouden en zijn ziel begeleiden met een godvruchtig „Requiescat in Pace!"

(De Tijd.)

Donderdag avond is het lijk van het St. Thomashuis overgebracht naar de Broerskerk, waar de Vespers der Overledenen gezongen werden. Woensdag morgen werd na het zeggen van het Officie der Overledenen, het lijk overgebracht naar het Moederhuis der Dominikanen te Huissen, begeleid door het Curatorium der Universiteit, de Rectorale Raad, Senaat der Studentenvereeniging en de confraters.

Amstelbier,

is, was en blijft het beste bier!

6—1

Uit het Buitenland

MEXICO.

De jongste revolutie?

De waarheid over de jongste revolutiepoging is eindelijk vrijwel bekend geworden door de berichten van ooggetuigen. Die feiten zijn een nieuw bewijs van de duivelsche, niets ontziende geslepenheid der mannen, die Mexico regeeren, en van de absolute onbetrouwbaarheid der officieele berichten van 't Mexicaansch gouvernement.

Ziehier de feiten, gelijk *America* ze medeelt. De beidè candidaten der anti-herkiezingspartij voor 't presidentschap, Serrano en Gomez, werden reeds lang verdacht van revolutieplannen, voor 't geval zij bij de stembus geen succes hadden. Serrano kwam daar openlijk voor uit. Welnu, toen hij den eersten Zondag van October op zijn buitengoed bij Mexico-City doorbracht, werd hij daar omsingeld en laaghartig doodgeschoten met veertien van zijn vrienden. Daarop namen de voornaamste leiders der anti-herkiezingspartij, o.a. Gomez, de vlucht, met voor zelfverdediging zooveel gewapende lieden als ze bijeen konden krijgen. Generaal Salinas, chef van den Vliegdienst, slaagde erin, levend de Ver. Staten te bereiken. Zoover bekend, zijn twee en tachtig anderen, onder wie vijf en twintig generaals, in verschillende streken des lands vermoord. Gomez ontkwam met ongeveer duizend volgelingen in het heuvelterrein van den staat Vera Cruz; daar werd zijn legertje ten laatste verslagen door de federale troepen, doch Gomez zelf schijnt ontsnapt te zijn. Vele anderen, militairen en burgers, werden verbannen; de voornaamste onder hen was Juan Barragan, de chef van Carranza's generalen staf. Felix Pallavicini, stichter van het nieuwsblad *Universal*, en Luis Elguero, hoofdredacteur van *Excelsior*, werden eveneens verbannen.

Dat zijn de nuchtere feiten van den zoogenaamden opstand. Maar nu lette men nog op de opeenvolging der gebeurtenissen.

Op Maandag 3 Oct. deelde president Calles aan de journalisten mede, dat in de hoofdstad een militaire revolutie had plaats gehad en 300 man waren gedeserteerd; doch dat de leiders van dezen opstand, Francisco Serrano en Arnulfo Gomez, die toevallig candidaten voor 't presidentschap waren „binnen 48 uur" zouden gevangengenomen en gefusileerd worden. Later werd medegedeeld, dat Serrano inderdaad gearresteerd en neergeschoten was, doch dat Gomez was ontsnapt en zich met een kleine duizend man in de heuvels schuil hield, dat er een ware slachting onder hun aanhangers had plaats gehad en dat de „opstand" spoedig onderdrukt zou zijn.

Doch door particuliere brieven en berichten uit Mexico is nu ontwijfelbaar bewezen, dat Serrano niet gedood is „binnen 48 uur" na Calles, mededeeling van 3 Oct., maar *dat hij toen reeds doodgeschoten was*, nl. 2 Oct. in zijn villa, waar hij met zijn vrienden heen was gegaan om zijn patroonfeest (St. Franciscus 4 October) te vieren. De zgn. „opstand" door Calles-Obregon verzonnen om den laaghartigen massamoord te camoufleeren, was geen revolutie of muiterij, maar een *vlucht*. Almada en Gomez vluchtten met eenige weinige soldaten, evenals 25 andere generaals van de anti-herkiezingspartij deden, omdat Serrano's lot hun maar al te duidelijk zeide, wat ook hen wachtte.

Zoo is practisch de politieke campagne voor de presidentsverkiezing van Juli a.s. nu al geëindigd, gesmoord in een golf van bloed. Zoo staat Obregon nu alleen als candidaat; want na deze waarschuwing voor aspiranten naar 't presidentschap is het hoogst onwaarschijnlijk, dat andere candidaten nog tegen Obregon zullen durven opponeeren, gezien het lot, dat zijne vorige tegencandidaten heeft getroffen. Zoo is 't voor iedereen duidelijk, welke waarde een verkiezing tegenwoordig in Mexico heeft. En zoo is een nieuwe droevige en bloedige bladzijde toegevoegd aan de geschiedenis van 't modern Mexico.

Mexico, het land van het bolsjewisme.

De Amerikaansche schrijver W. B. Saunders deelt mede, op welke godslasterlijke wijze het Onze Vader en de Twaalf Artikelen des Geloofs door de Mexicaansche regeering worden misbruikt tot verbreiding van het communisme.

Een pampflet, afkomstig uit de staatsdrukkerij, zoo verhaalt hij, draagt tot opschrift: „Katechismus der Socialistische Leer." In grooten getale werd het onder de arbeiders verspreid. De inhoud van dit „regeeringsdocument", geheel in navolging van den Katechismus der Christelijke Leer samengesteld, is op zijn zachtst gesproken, weerzinwekkend".

„Het gebed des Heeren", of „'t ideaal van 't socialisme", is een godslasterlijke navolging van het Onze Vader; „Het socialistisch credo", een bespotting van de twaalf artikelen des geloofs. Van gelijke strekking zijn „de zeven hoofdzonden van het socialisme."

Een der beste bewijzen van de bolsjewistische richting der Mexicaansche regeeringskliek, die, terwille van de handelsrelaties meermalen het tegendeel beweerde, is wel, dat de minister van Onderwijs al het mogelijke doet om de kinderen de communistische beginselen in te prenten.

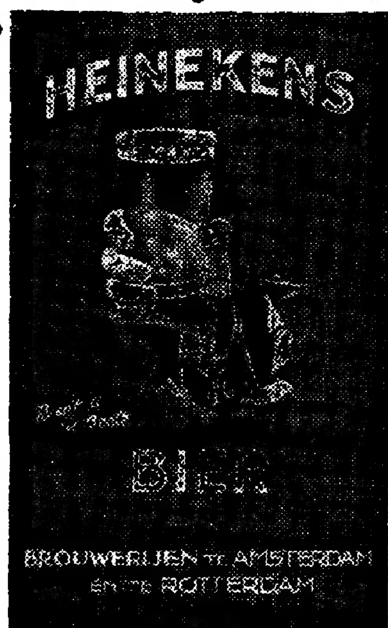
Een der voornaamste ambtenaren aan het ministerie van Onderwijs heeft een boek samengesteld voor de scholen van Mexico. Een volkscommissaris uit Moskou schreef er een voorwoord voor. Verder is heel het boek gewijd aan de verdediging van het communisme en geeft tot slot enkele geïllustreerde levensbeschrijvingen van bekende communisten.

„Er is maar éèn macht in Mexico", zegt Saunders. „Het is het uitvoerend bewind." De wetgevende macht en de gerechtshoven zijn poppen van den president, die hij alleen benoemt, zonder op eenige bekwaamheid te letten: „er is geen sprake meer van „verkiezing".

De regeering is met geweld aan het bewind gekomen en met geweld houdt zij zich staande. De verkiezingen der gouverneurs van de provincies, der senatoren en der leden van het congres zijn eenvoudig benoemingen, waaraan men zich te houden heeft, en die men als een verkiezing voorstelt. Het gevolg ervan is, dat het volk niet meer kiest. Het is algemeen bekend, dat de verkiezingen maar een vertooning zijn.

Zoo komt het dan, dat degenen, die aldus „gekozen" zijn, ook niet het belang des lands bevorderen, maar enkel hetgeen Calles van hen verlangt. En hun wetgevende vergaderingen zijn in den regel slechts een voortdurend getwist over zaken van ondergeschikt belang; het zou heel vermakelijk kunnen zijn, als niet ieder der vertegenwoordigers twee of meer revolvers bij zich had.

J. P.

Mensing & Co. Vertegenwoordigers.

Groote gemakkelijkheid bij het bukken.

geeft **B. V. D.** *gepatenteerde onderkleeding. Het vereenigt in zich groot comfort en juiste maat zonder opeenhooping van noodeloos materiaal.*

Het is juist deze groote gemakkelijkheid, die **B. V. D.** *heeft gemaakt tot een alom gevraagde onderkleeding voor heeren.*

Vraag naar het rood geweven **„B. V. D."** *label. Dan heb je zeker echte* **B. V. D.** *waar.*

Wettig gedeponeerd.

The B. V. D. Company, Inc., New York
Sole Makers "B. V. D." Underwear
"NEXT TO MYSELF I LIKE 'B. V. D.' BEST"

ONDERGETEEKENDE
VERKOOPT
Bouw-Gronden
OP KORTIJN.
J. E. van der Meulen.
3—3

DE SOVJETS EN HET ONDERWIJS.

Hoe de godsdienst door de Bolsjewistische regeering van Moskou wordt behandeld, is bekend. Maar minder bekend is, hoe deze „verlichte wereldhervormers het onderwijs in hun vaderland tot groot verval hebben gebracht. De *Vragen des Tijds* bevatten onlangs een artikel over den tegenwoordigen toestand van het onderwijs en de onderwijzers. Dit artikel geeft daarvan, gelijk van zooveel andere zaken en personen in het Sovjet-Paradijs (!), een treurig beeld. Men leze:

De bolsjewiki, die vóór de revolutie en tijdens den burgeroorlog voorstanders van de staatsschool waren, werden daarna voorstanders van de gemeentescholen. Zelfs decreteerden zij, dat de gemeenten verplicht waren de scholen te onderhouden. Misschien denkt iemand, dat dit nog zoo kwaad niet was. Zeker niet, als die gemeenten nu ook maar geld hadden of kregen, om aan die verplichtingen te voldoen. Doch het tegenovergestelde is het geval. De bolsjewiki hebben namelijk de vroegere gemeenteraden afgeschaft en in de plaats daarvan sovjets ingesteld, die geen belastingen mogen heffen en geen macht bezitten. De gemeenten hadden dus geen geld om scholen te onderhouden.

Het gevolg is dan ook geweest, dat het aantal scholen in twee jaar daalde van 91.000 tot 69.000 en het aantal leerlingen van 7½ millioen tot nog geen 4½ millioen.

Zelfs beantwoorden de scholen, die bleven voortbestaan, niet aan de geringste eischen. Wegens gebrek aan geld werd er bijna niet gestookt; men kon het soms niet uithouden van de koude. De leerlingen schrijven met houtskool op witte planken, bij gemis aan schriften, potlooden, inkt en pennen. Leerboeken ontbreken veelal, zelfs a b c-boekjes, zoodat de onderwijzers alles met houtskool op het schoolbord schrijven, waarna de scholieren alles uit het hoofd leeren.

De onderwijzers leidden een armoedig bestaan. Salaris krijgen zij zelden en zij zijn al blijde, als de boeren hun nu en dan te eten geven en brandhout verstrekken. Wie maar kans ziet een andere werkkring te vinden, verlaat de school; en het gevolg is, dat het onderwijs wordt gegeven niet alleen door volkomen onbevoegden, maar dat als onderwijzers menschen fungeeren, die zelfs geen lagere school hebben doorloopen.

Toen men inzag, dat de toestand onhoudbaar was, werd in 1925 een decreet uitgevaardigd, dat aan het volksonderwijs een nieuwe organisatie moest geven. Maar in de practijk komt daarvan zoo goed als niets terecht, omdat men de gemeenten niet geldelijk helpt.

De volkscommissaris voor het onderwijs constateerde onlangs, dat 38 pct. van de kinderen, die onderwijs willen ontvangen, moeten worden afgewezen, omdat er voor hen geen plaats is. Maar het percentage kinderen, hetwelk geen lager onderwijs ontvangt, is natuurlijk veel grooter, omdat vele ouders hunne kinderen niet naar school sturen en ook lang niet overal scholen te vinden zijn. Minstens 50 pct. van de Russische kinderen ontvangt tegenwoordig geen lager onderwijs.

En wat het deel betreft, hetwelk onderwijs ontvangt, ook dat is er niet best aan toe. De scholen zijn overvol, zoodat veelal éèn onderwijzer in een lokaal drie klassen met 100 en meer leerlingen voor zijn rekening heeft.

En de sanitaire toestanden spotten met alle voorschriften der hygiëne.

SOVJET-RARITEITEN.

Parijsche bladen van verschillende richting — ook de *Croix* behoort eronder — geven een aantal bizonderheden over de eigenaardige manier, waarop men thans in Sovjet Rusland de beschaving naar een bepaald, natuurlijk communistisch, model tracht te smeden.

Als men die berichten gelooven mag, dan gaat het er tegenwoordig in het dagelijksche leven onder het Sovjet-regime vreemd toe.

Het Sovjet-systeem tegenover de kunst is bekend. De kunst heeft uitsluitend politieke doeleinden te dienen: ze moet voor politieke propaganda zorgen, ze is een volstrekt „proletarische" tendenzkunst. Maar aangezien kunst zaak van individueele begaafdheid is, staan de Sovjet-heeren vol wantrouwen tegenover kunst en kunstenaars. Dit standpunt leidt tot koddige resultaten. Zoo heeft het Volkscommissariaat voor Onderwijs aan de arbeiders-hoogscholen „cursussen voor dichters" ingericht waar ieder in een cursus van zes maanden het dichten kan leeren. Er is n.l. een communistische methode samengesteld, die het volk moet op de hoogte brengen van de heldendaden der Sovjet-regeering. Dit nu gebeurt in een heel eigenaardigen vorm. Maat en rijm zijn verbannen en de woorden springen wild en verward dooreen. Het spreekt van zelf, dat deze voortbrengselen vol zijn van vervloekingen en bedreigingen tegen alle vijanden der bolsjewieken. Dan wordt er nog een soort „populaire lyriek" geproduceerd.

Nog erger schijnt het met de muziek te zijn. De „proletarische muziek" voert oorlog tegen harmonie, tegen toonladders en rhytme. Ze is uitsluitend ingericht, om indruk te maken op de massa's, en verbiedt het naar voren komen van solisten als onproletarisch. Vooral in de opera moet dat tot komieke verschijnselen leiden. Zoo bericht de *Temps* over de opvoering van een „symbolische" opera in Leningrad, die een zinnebeeld moet zijn van den strijd tusschen de bolsjewistische en West-Europeesche ideeën. Hierbij stormen en razen koren van rood-gepantserde krijgers onder geschreeuw over het tooneel; fabrieksirenen gillen, auto's toeteren achter de coulissen, een menigte vrouwen met roode hoofdsieraden gillen er wild op los. Ten slotte verschijnen er in een transparant de hoofden van Trotski, Lenin en andere Sovjet-grootheden, tegen een lucht, die door fabrieksschoorsteenen verdonkerd is. Het publiek speelde bij de uitvoering mee, zong en schreeuwde.

Het hoogtepunt der buitenissigheden is echter wel een besluit van het Volkscommissariaat (Ministerie) voor Binnenlandsche Zaken, waarbij de Russische voornamen worden geregeld. De oude voornamen met hun religieuze en historische herinneringen: Peter, Paul, Anastasia, Eudoxia enz., hadden reeds lang het wantrouwen der Sovjet-besturen opgewekt.

Een heele commisie werkt nu een half jaar lang, om nieuwe namen uit te vinden, die overeenstemmen met de gedachten van de bolsjewistische levensbeschouwing. Voor jongens worden voorgesteld: Komintern, Marx, Taylor, Radio, Barricadius, Spartakus; proletarische meisjes moeten in de toekomst heeten: Darwina, Bebelina, Proletaria, Lenina, Revolutia, enz. De Fransche revolutie deed ook zoo iets, maar gaf tenminste namen van antieke helden zooals Brutus, Lucius en Lucretia.

Er is echter altijd baas boven baas, ook in het bonte leger der revolutie.

DANCE TO THE AMAZING EDISONIC

CLOSE-UP MUSIC

No shuffle of dancing feet can drown the beauty of "Close-up" Music

The Edisonic is Mr. Edison's greatest contribution to music. It makes you feel that the musician is right at your shoulder! Moaning blues, chuckling phrases, sparkling piano notes—every facet of tone from each instrument and voice pours forth in glorious form—full, vibrant, in room-filling volume—stereoscopic completeness!

The EDISONIC

—brings you perfect music whenever you want it, as long as you want, without even the trouble of changing a needle!
See the two beautiful cabinets—
The Schubert Edisonic $135
The Beethoven Edisonic $225
Ask about our Easy Budget Plan.

P. E. Portillo A. Agent.

APOTHEEK
"Botica Nacional"
van EDMUND JACOBSEN, Apotheker
AMERICAN DRUGSTORE ENGLISH PHARMACY
Breedestraat, Otrabanda Telefon No. 256.

Spoedige aflevering van Recepten
Patentmedicijnen en Chemicalien
Drogerijen Parfumes en Zeepen
Wijnen en Likeuren
Alle Foto-artikelen
Allerlei Soorten van
Chocolade, Suikerwaren, en Koekjes
Sigaren en Sigaretten Sodawater en Limonade
VLUGGE BEDIENING OOK AAN HUIS BEZORGEN.

HORN-LINE.

MOTORSHIPS		Sailings to Pto. Colombia and Cartagena. 1927.		†) Sailings to Havre and Hamburg 1927.	
S.S. Lisboa	*)	5th.	Sept.	25th.	Sept.
Therese Horn	*)	3rd.	Oct.	23rd.	Oct.
Waldtraut Horn		17th.	Oct.	6th.	Nov.
Consul Horn	*)	31st.	Oct.	20	Nov.
Frida Horn		14th.	Nov.	4th.	Dec.
Henri Horn	*)	28th.	Nov.	20th.	Dec.
				1928	
Marie Horn	*)	26th.	Dec.	17th.	Jan.
		1928			
Therese Horn		9th.	Jan.	31st.	Jan.
Ingrid Horn	*)	18th.	Jan.	14th.	Febr.
Frida Horn	*)	20th.	Febr.	11th.	Mar.

†) via Pto. Cabello, La Guayra and Trinidad.
*) These boats also call at Santa Marta.
All schips accept cargo and passengers.